

sige, at ministeren ikke mente, der var noget til hinder for at gennemføre punkt B.

Så kommer vi til punkt C, og her må jeg ærligt indrømme, at vi kunne selvfølgelig ikke drømme om fra dansk side at sige: Hør venner, det er en elendig idé med denne tredje fase! Det står der i punkt C, og det havde været ærligt og redeligt, om ministeren havde brugt den formulering som begrundelse for at afvise det, for man har jo lov til at have forskellige opfattelser.

Men derudover sagde ministeren, at der er ikke nogen, der har sat spørgsmålstegn ved eller anfægtet, at ØMU'ens tredje fase kan starte i 1999. Enten skyldes det, at ministeren kun vil lytte til finansministrene fra Tyskland, Frankrig og lignende lande, eller også har ministeren ikke læst, set og hørt, hvad alle økonomer siger. Både i Tyskland, Frankrig og andre lande erkender økonomerne i dag, at det ikke kan lade sig gøre, medmindre man begynder at flytte rundt på konvergenskravene, og det er i virkeligheden det, jeg kan læse i forslaget: Vi må forhindre, at der er nogle, der i bar begejstring for deres finansministre begynder at flytte rundt på konvergenskravene. Begynder vi først at lave om på betingelserne for ØMU'ens tredje fase, er spørgsmålet sådan set ikke, om vi kan være med eller ikke være med, men hele det valutariske samarbejde vil bryde sammen, og jeg er egentlig ikke i tvivl om, at ministeren er enig med mig i det.

Mit problem er: Hvorfor i alverdens riger og lande har alle bare stået og sagt nej, fordi dette forslag kommer fra Enhedslisten? I virkeligheden beskriver forslaget bare situationen i dag, hvor Danmark ikke deltager i ØMU'en tredje fase, og når man ikke deltager i ØMU'ens tredje fase, kan man ikke blive udsat for valutariske, økonomiske og finanspolitiske stramninger, fordi den slags simpelt hen ikke er med i anden fase. Og i dag er situationen, at ØMU'ens tredje fase efter alle tegn i sol og måne ikke kan blive til noget i 1999.

Så sagde ministeren, at vi kan blive beskyldt for at have en skjult dagsorden. Men der er nogle, der ikke har skjult dagsordenen særlig godt, og det er ikke Enhedslisten. Det er bl.a. de tyske økonomer, der ikke har skjult den dagsorden særlig godt. Den har stået på forsiden af alle Europas aviser, så jeg synes, det er en lidt mærkelig begrundelse.

Jeg har hermed også sagt, at Fremskridtspartiet ser positivt på dette beslutningsforslag.

Steen Gade (SF):

Dette beslutningsforslag giver os anledning til at diskutere, hvad Danmark som et land, der har sagt nej til ØMU'ens tredje fase, skal koncentrere kræfterne om.

Først vil jeg glæde mig over, at Enhedslisten – der i hvert fald for godt og vel et par år siden sagde, at de danske undtagelser på området ingenting betød, og derfor kunne folk roligt stemme nej – nu har lavet et forslag, hvori der står, at som fastlagt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 deltager Danmark ikke i en eventuel fælles valuta. Det synes jeg er godt, og jeg vil kvittere for, at det også er Enhedslistens opfattelse, at det var det, det danske ja betød. Det danske ja den 18. maj betød nemlig, at vi ikke deltager i ØMU'ens tredje fase. Det er udgangspunktet, og det synes jeg er fint, for så er det jo vigtigt, at regeringen og vi andre bruger kræfter på at lave et valutasystem for de lande, der ikke vil være med i ØMU'ens tredje fase.

Dette system må bestå af nogle aftaler mellem de pågældende lande. Enhedslisten er inde på en EMS-konstruktion, og det er jeg helt enig i. Det er jo rigtigt, som der står i forslaget, at den ikke indskrænker Danmarks selvstændighed, det er klart nok. Men vi skal vel heller ikke lægge skjul på i denne debat, at også EMS-modellen har sine spilleregler. Et land kan jo altid træde ud af den, hvis det ikke vil være med, men hvis man laver en EMS-model, bliver det altså en model, som binder, så længe man er i EMS'en, og det synes jeg er rigtigt.

Det stod i det nationale kompromis, at når Danmark nu sagde nej til ØMU'ens tredje fase, ville vi være meget optaget af at få lavet et valutasamarbejde for de lande, der ikke er med i ØMU'ens tredje fase. Jeg vil bare benytte lejligheden til at understrege over for regeringen, at jeg synes, vi fra dansk side skal bruge mange kræfter på det, og jeg ved også, at regeringen bruger kræfter på det. Somme tider synes jeg ganske vist, at både økonomiministeren og finansministeren bruger tiden på at fortælle, at vi måske hellere skulle være med i ØMU'ens tredje fase, men jeg er helt klar over, at i praksis er det rent faktisk kombineret med, at vi forhandler for at få et valutaarrangement for landene uden for ØMU'en.

Til sidst nogle betragtninger om afgift på valutahandel. Jeg vil gerne sige til Enhedslisten, at SF deler synspunkterne om en afgift på valutahandel. I sidste samling fremsatte SF et beslutningsforslag om det i forbindelse med det soci-